

## عنوان مقاله:

شناسایی آستانه ظرفیت و پتانسیل مناطق شهری جهت بلندمرتبه سازی در کلانشهر مشهد

## محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

## نویسنده:

مهدی بازرگان - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران،

## خلاصه مقاله:

امروزه بلندمرتبهسازی به عنوان الگوی توسعه عمودی شهری و شهر فشرده به دلیل رشد روزافزون جمعیت شهری، گرانی و کمبود زمین و جلوگیری از توسعه افقی شهرها رواج پیدا کرده است. بنابراین شناسایی پهنه های مجاز و غیرمجاز جهت بلندمرتبه سازی در فضاهای شهری به ویژه در کلانشهرها به منظور کاهش خطرپذیری، دسترسی مناسب به حمل و نقل زیرساختها و حفاظت از محیط زیست طبیعی و مصنوع از اهمیت فراوانی برخوردار است. بر همین اساس پژوهش حاضر به شناسایی عرصه های مجاز و غیرمجاز بلندمرتبه سازی در کلانشهر مشهد پرداخته است. روش تحقیق این مطالعه مبتنی بر روشهای توصیفی- تحلیلی بوده و برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرمافزار ArcGIS استفاده شده پژوهش، به منظور شناسایی پهنه های مجاز و غیرمجاز بلندمرتبه سازی در شهر مشهد براساس ضوابط شورایعالی شهرسازی و معماری، به بررسی عوامل زمین شناختی و ژئوتکنیکی، حریم آثار تاریخی، ملاحظات امنیتی- دفاعی، حریم پروازی، ملاحظات زیست محیطی و حریم کاربریهای مخاطره آمیز پرداخته شده است. یافته های تحقیق نشان میدهد که نواحی واقع در شمال، شمال شرق و جنوب شرقی (مناطق 7، 15 و 4) شهر مشهد جهت بلندمرتبه سازی مناسب نبوده و به عنوان پهنه های غیرمجاز شناسایی شدند. همچنین نواحی میانی و جنوبی (مناطق 3، 17 و 14) شهر مشهد به عنوان پهنه های مستعد و مناسب جهت بلندمرتبه سازی در شهر مشهد شناسایی شدند.

## کلمات کلیدی:

بلندمرتبه سازی، توسعه عمودی، پهنه های غیرمجاز، سیستم اطلاعات جغرافیایی، شهر مشهد.

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1119364>

